ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

17. mai 2011 *

Kohtuasjas T-341/09,

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, asukoht Amurrio (Hispaania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia, asukoht Leioa (Hispaania),

Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria, asukoht Getaria (Hispaania),

esindajad: advokaadid J. Grimau Muñoz ja J. Villamor Muguerza,

hagejad,

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: J. Crespo Carrillo,

kostja,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 4. juuni 2009. aasta otsuse peale (asi R 197/2009-2), mis käsitleb sõnalise tähise TXAKOLI ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlust,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees O. Czúcz (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja K. O'Higgins,

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 27. augustil 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 30. oktoobril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 30. detsembril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliiki,

arvestades 9. veebruaril 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud vasturepliiki,

arvestades 26. oktoobril 2010 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hagejad Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia ja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria esitasid 30. mail 2008 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kollektiivkaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk TXAKOLI.

3 Kaup ja teenused, millele taotlus esitati, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe täiendatud ja muudetud redaktsiooni klassidesse 33, 35, 41 ja 42 ning vastavad iga klassi puhul järgmisele kirjeldusele:

– klass 33: „txakoli (chacolí)";

– klass 35: „hulgimüük, jaemüük ja müük ülemaailmses arvutivõrgus teenusena, impordi- ja eksporditeenused, reklaam, müügikampaaniad, ainumüüjateenused, kõik seoses txakoliga;"

– klass 41: „haridus-, meelelahutus- ja kultuurialane tegevus seoses txakoliga;"

– klass 42: „teaduslike ja tehnoloogiliste teenuste osutamine, tööstuslike analüüside ja kvaliteedikontrolli teostamine teenusena, kõik seoses txakoli valmistamisega."

4 Kontrollija lükkas 11. detsembri 2008. aasta otsusega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c alusel (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktid b ja c) registreerimistaotluse tagasi.

5 Hagejad esitasid 4. veebruaril 2009 määruse nr 40/94 artiklite 57–62 alusel (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) selle otsuse peale kaebuse ühtlustamisametile.

6 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis 4. juuni 2009. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") kaebuse rahuldamata põhjendusega, et taotletav kaubamärk on kirjeldav ning sellel puudub asjaomase kauba ja asjaomaste teenuste suhtes määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c tähenduses eristusvõime.

7 Apellatsioonikoda märkis määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud keeldumispõhjuse osas, et sõna „txakoli" (hispaania keeles „chacolí") on ära toodud Real Academia Española sõnaraamatus „Diccionario de la Lengua española", olles selles määratletud kui „Baskimaal, Kantaabrias ja Tšiilis toodetud madala alkoholisisaldusega hapukas vein". Apellatsioonikoda järeldas sellest, et asjaomane avalikkus ei taju seda sõna kui kaubamärki, vaid kui konkreetse veiniliigi nimetust.

8 Lisaks sellele, kuigi apellatsioonikoda leidis, et kõnealune sõna vastab traditsioonilistele nimetustele „chacolí" ja „txakolina" ning seda võib vastavalt Hispaania ja liidu õigusnormidele (eelkõige komisjoni 29. aprilli 2002. aasta määruse (EÜ) nr 753/2002, milles sätestatakse teatavad nõukogu määruse (EÜ) nr 1493/1999 rakenduseeskirjad veinisektori toodete kirjeldamise, nimetamise, esitlemise ja kaitse osas (EÜT L 118, lk 1; ELT eriväljaanne 03/35, lk 455), III lisa) kasutada vaid nende päritolunimetustega kaitstud veini jaoks, mille haldavateks üksusteks on hagejad, asus apellatsioonikoda ka seisukohale, et nagu iga traditsioonilise nimetuse puhul, ei saa seda monopoliseerida üksik- või kollektiivkaubamärgid, sest see on mõeldud vabaks kasutamiseks kõigile seda liiki veini tootvatele ettevõtjatele, millel on või mis võivad tulevikus omandada õiguse seda traditsioonilist nimetust kasutada.

9 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis b ette nähtud keeldumispõhjuse kohta sedastas apellatsioonikoda, et taotletaval kaubamärgil puudub igal juhul eristusvõime asjaomase kauba ja asjaomaste teenuste suhtes, kuna see koosneb üksnes registreerimistaotluses osutatud konkreetse veiniliigi traditsioonilisest nimetusest, kusjuures asjaomased teenused viitavad samuti sellele veiniliigile.

Poolte nõuded

10 Hagejad paluvad sisuliselt Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

11 Ühtlustamisamet palub Üldkohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejatelt.

Õiguslik käsitlus

12 Hagejad esitavad sisuliselt kaks väidet, millest esimene puudutab määruse nr 207/2009 artikli 66 lõike 2 rikkumist ja teine selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist. Peale selle viitavad nad mõnele poliitilisele deklaratsioonile, mis nende väitel toetavad nende nõudeid, ning esitavad mõne argumendi seoses diskrimineerimiskeelu põhimõttega.

Esimene väide, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 66 lõiget 2

Poolte argumendid

13 Hagejad möönavad, et sõna „txakoli" kujutab endast kirjeldavat nimetust määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c tähenduses, nagu ka kõik täiendavad traditsioonilised nimetused, mida kaitstakse määruse nr 753/2002 alusel, kuid väidavad, et selles sättes ette nähtud absoluutne keeldumispõhjus ei ole käesolevas kohtuasjas kohaldatav. Niisiis on nende väitel sõna „txakoli" sisuliselt tähis, mis võib kaubanduses tähistada asjaomase kauba ja asjaomaste teenuste geograafilist päritolu, ning sellest tulenevalt saab selle registreerida vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 66 lõikele 2, milles on sätestatud, et erandina selle määruse artikli 7 lõike 1 punktist c võivad niisugused tähised olla ühenduse kollektiivkaubamärgid.

14 Sellega seoses nendivad hagejad eelkõige, et kuna määrus nr 753/2002 ja Hispaania õigusnormid tunnustavad täiendavaid traditsioonilisi nimetusi „chacolí" või „txakolina" ja „txakoli" üksnes nende päritolunimetustega veinide puhul, mille haldavateks üksusteks nad on, on sõna „txakoli" mõeldud vaid nende veinide identifitseerimiseks ning seda ei saa kasutada veinitootjad väljaspool nende päritolunimetuste alasid. Nad kinnitavad muu hulgas, et selleks, et sõna tunnustataks traditsioonilise nimetusena, on oluline, et seda seostataks veinide geograafilise tähise kõrval nende veinide omaduste päritoluga, mida sellega tähistatakse. Hagejad lisavad, et asjaomane avalikkus seostab sõna „txakoli" selle päritolu ja kirjaviisi tõttu Baskimaaga (Hispaania) ja peab nimetatud sõna seetõttu geograafilise päritolu näitajaks.

15 Lisaks sellele viitavad hagejad mõne väidetavalt võrreldava kaubamärgi registreerimisele.

16 Ühtlustamisamet vaidleb nendele argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

17 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c kohaselt ei registreerita „kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi".

18 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c täidab üldise huvi eesmärki, mille kohaselt peavad märgid või tähised, mis kirjeldavad selle kauba või teenuse omadusi, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, olema kõikide jaoks vabalt kasutatavad (Euroopa Kohtu 23. oktoobri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-191/01 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Wrigley, EKL 2003, lk I-12447, punkt 31, ja Üldkohtu 25. märtsi 2009. aasta otsus kohtuasjas T-343/07: allsafe Jungfalk *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ALLSAFE), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 20).

19 Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punktis c viidatud märgid ja tähised on seega vaid need, mida võib asjaomase avalikkuse seisukohalt tavapäraselt kasutada kauba või teenuse, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, tähistamiseks otseselt või üht selle olulist omadust mainides (eespool viidatud kohtuotsus ALLSAFE, punkt 21). Nii on see juhul, kui asjaomase avalikkuse silmis esineb asjaomase sõnamärgi ning osutatud kaupade ja teenuste vahel otsene ja konkreetne seos (vt selle

kohta Üldkohtu 20. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-311/02: Lissotschenko ja Hentze *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (LIMO), EKL 2004, lk II-2957, punkt 30, ja 30. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-173/03: Geddes *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (NURSERYROOM), EKL 2004, lk II-4165, punkt 20).

20 Järelikult tuleb tähise eristusvõimet hinnata ühest küljest seoses kaupade ja teenustega, mille jaoks registreerimist taotletakse, ning teisest küljest seoses sellega, kuidas asjaomane avalikkus seda tähist tajub (vt analoogia alusel Üldkohtu 27. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-79/00: Rewe-Zentral *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (LITE), EKL 2002, lk II-705, punkt 27, ja Üldkohtu 20. novembri 2002. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-79/01 ja T-86/01: Bosch *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (Kit Pro ja Kit Super Pro), EKL 2002, lk II-4881, punkt 20).

21 Lisaks on määruse nr 207/2009 artiklis 66 ette nähtud:

„1. Ühenduse kollektiivkaubamärk on ühenduse kaubamärk, mida kirjeldatakse kaubamärgi taotlemisel ühenduse kollektiivkaubamärgina ja mis eristab kaubamärgiomanikuks oleva ühenduse liikmete kaupu või teenuseid teiste ettevõtjate omadest. […]

2. Erandina artikli 7 lõike 1 punktist c võivad märgid või tähised, mis võivad kaubanduses tähistada kaupade või teenuste geograafilist päritolu, olla ühenduse kollektiivkaubamärgid lõikes 1 määratletud tähenduses. […]”

22 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda kontrollija hinnangut kinnitades, et asjaomase avalikkuse ehk keskmise Baski ja Hispaania tarbija jaoks tähistab sõna „txakoli” seda liiki veini, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti ja millele viitasid asjaomased teenused, ning see ei kuulu järelikult määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c keeldumispõhjuse alla.

23 Kuigi hagejad ei vaidlusta asjaomase avalikkuse määratlust, mida apellatsioonikoda kasutas, tuleb kõigepealt tõdeda, et kuna sõna „txakoli" või „chacolí" tähistab seda veiniliiki, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse (vt eespool punkt 3), ja kuna teistes liidu keeltes selle tõlge puudub, siis ei ole põhjust piirata asjaomast avalikkust vaid Baski ja Hispaania tarbijatele. See täpsustus ei mõjuta siiski apellatsioonikoja hinnangut.

24 Hagejad väidavad, et sõna „txakoli" on sisuliselt määruse nr 207/2009 artikli 66 lõike 2 mõttes tähis, mis võib kaubanduses tähistada selle kauba ja nende teenuste geograafilist päritolu, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotletakse, kuna see on esiteks määruse nr 753/2002 alusel kaitstud täiendav traditsiooniline nimetus ning sellest tulenevalt mõeldud vaid nendele veinidele, mis kannavad hagejate päritolunimetusi, ja teiseks on see Baski päritolu ning kirjutatud baski keeles.

25 Tuleb täpsustada, et hagejate viidatud määrus nr 753/2002 tunnistati vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ja hagi esitamise kuupäevade vahel kehtetuks komisjoni 14. juuli 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 607/2009, millega kehtestatakse üksikasjalikud rakenduseeskirjad nõukogu määrusele (EÜ) nr 479/2008 seoses teatavate veinitoodete kaitstud päritolunimetuste, kaitstud geograafiliste tähiste, traditsiooniliste nimetuste, märgistuse ja esitlusvälimusega (ELT L 193, lk 60). Nagu määrus nr 753/2002, tunnustab määrus nr 607/2009 nimetusi „chacolí" või „txakolina" seoses neid päritolunimetusi kandvate veinidega, mille haldavad üksused on hagejad. Seevastu kooskõlas uue alusmäärusega ehk nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) (ELT L 299, lk 1) (muudetud kujul) ei kasuta see enam mõistet „täiendav traditsiooniline nimetus".

26 Mis puutub esiteks hagejate argumentidesse, millega soovitakse näidata, et sõna „txakoli" on geograafiline tähis, siis tuleb märkida, et isegi kui see sõna on samaväärne sõnadega „chacolí" ja „txakolina", nagu märgivad hagejad, on see nende sõnadega sarnaselt vaid täiendav traditsiooniline nimetus määruse nr 753/2002 artikli 23 tähenduses, mitte kaitstud päritolunimetus või kaitstud geograafiline tähis. Kaitstud päritolunimetused, mis on tunnustatud veinialaste õigusnormidega, on „txakoli de Álava", „txakoli de Bizkaia" ja „txakoli de Getaria" ning need sisaldavad sõna „txakoli" kõrval konkreetse provintsi või koha nime, mis viitab asjaomase veini konkreetsele geograafilisele päritolule, nagu on lubatud nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühise korralduse kohta (EÜT L 179, lk 1; ELT eriväljaanne 03/26, lk 25) artikli 52 lõike 1 teise lõigu kohaselt, kusjuures see määrus oli alusmäärus enne määrust nr 1234/2007, millel põhines määrus nr 753/2002, ja sellega oli ette nähtud, et liikmesriigid võivad lubada kombineerida konkreetse piirkonna nime täpsustusega kaubaliigi kohta.

27 Vahetegemine laiemas mõttes geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste nimetuste vahel tulenes selgelt määrusest nr 1493/1999, kuna selle artikli 47 lõike 2 punktis e oli märgitud, et teatavate selle määruse kohaldamisalasse kuuluvate toodete kirjeldamise, nimetamise ja esitusviisi eeskirjad ning teatavate tähiste ja nimetuste kaitse eeskirjad sisaldavad eelkõige geograafiliste tähiste ja traditsiooniliste terminite kasutust reguleerivaid sätteid.

28 Nende hulgas oli määruse nr 753/2002 artikkel 23, milles olid täiendavad traditsioonilised nimetused määratletud kui „lisanimetused, mida tootjaliikmesriigid [geograafilise tähisega lauaveinide ja mpv-kvaliteetveinide] puhul tavapäraselt kasutavad, et osutada veini valmistamis- või laagerdamismeetodile, kvaliteedile, värvusele, tüübile või kohale või mingile konkreetsele sündmusele, mis on seotud asjaomase veini ajalooga ja mis on määratletud liikmesriikide õigusaktides selle liikmesriigi territooriumilt pärit asjaomaste veinide tähistamiseks." Seega olid täiendavad traditsioonilised

nimetused määruse nr 753/2002 mõttes nimetused, mis tähistasid teatavaid veinile, selle tootmiskohale või ajaloole omaseid tunnuseid, mitte selle geograafilist päritolu.

29 Toodud järeldust kinnitab asjaolu, et mitu enne määruse nr 753/2002 ja nüüd määruse nr 607/2009 alusel kaitstud traditsioonilist nimetust on seotud suure hulga päritolunimetustega, mis hõlmavad mõnikord kogu liikmesriiki või isegi mitut, ega võimalda seega järeldada, et sõna kvalifitseerimine täiendava traditsioonilise nimetusena muudab selle geograafiliseks tähiseks ja veelgi vähem, et selle niiviisi kvalifitseerimine vaid kinnitab, et kõnealune sõna oli juba iseenesest veinide geograafilise päritolu tähis.

30 Lisaks sellele ei olnud vastupidi hagejate väidetele määruse nr 753/2002 kohaselt selleks, et sõna tunnustataks traditsioonilise nimetusena, vaja, et seda seostataks veinide geograafilise tähise kõrval selle veini omaduste päritoluga, mida see sõna tähistab.

31 Määruse nr 753/2002 esimese redaktsiooni artikli 24 lõikes 6 oli küll märgitud, et „traditsioonilisi nimetusi" tuleb kasutada veini identifitseerimiseks veinina, mis on pärit selle geograafilise tähisega osutatud kohast, mis ta kannab, kus veini karakteristikud, mida traditsioonilise nimetusega väljendatakse, on olulisel määral seostatavad veini geograafilise päritoluga. See lõige tunnistati aga koos mõne teisega kehtetuks alates 1. veebruarist 2004 komisjoni 20. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 316/2004, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 753/2002 (ELT L 55, lk 16; ELT eriväljaanne 03/42, lk 490), artikli 1 lõikega 4. Määruse nr 316/2004 põhjendustest 2 ja 3 tuleneb, et selle kehtetuks tunnistamise eesmärk oli reageerida teatavate kolmandate riikide kriitikale, mis põhines sellel, et teatavaid „traditsioonilisi nimetusi" ehk neid, mis olid loetletud nimekirjas, kus esinesid ka nimetused „chacolí" ja „txakolina", sai selle sätte alusel kasutada vaid Euroopa Liidu veinide puhul.

32 Itaalia Vabariigi poolt määruse nr 316/2004 peale esitatud hagi, milles see riik väitis, et „traditsioonilised nimetused" moodustavad terviku vaid koos geograafiliste tähistega, jättis Üldkohus rahuldamata 15. märtsi 2006. aasta otsusega kohtuasjas T-226/04: Itaalia *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata).

33 Väljatoodud asjaolude põhjal tuleb tõdeda, et kuigi hagejate viidatud veinialased õigusnormid seostavad sõnu „chacolí" ja „txakolina" või isegi sõna „txakoli" neid päritolunimetusi kandvate veinidega, mille haldavad üksused hagejad on, käsitlevad need õigusnormid nimetatud sõnu üksnes viitena veini karakteristikutele, mitte nende geograafilise päritolu tähisena, hoolimata sellest, et väidetavalt esineb seos nende sõnade, iseäranis sõna „txakoli" ja Baskimaa vahel.

34 Seega tuleb lükata tagasi hagejate argumendid, mille kohaselt nimetatud sõna on „sisuliselt" geograafiline tähis.

35 Igal juhul tuleb märkida, et kuna määruse nr 207/2009 artikli 66 lõikes 2 on ette nähtud erand selle määruse artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud keeldumispõhjusest, ei saa seda tõlgendada laialt nii, et see hõlmab tähiseid, mis on geograafilised tähised vaid sisuliselt (vt selle kohta Üldkohtu 30. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-190/03: Olesen *vs.* komisjon, EKL AT 2005, lk I-A-181 ja II-805, punkt 47).

36 Peale selle on oluline märkida, et kuna tegemist on väga konkreetse veinituruga, siis möönda hagejate poolt ühtlustamisametile esitatud registreerimistaotluse läbivaatamisel, et sõna „txakoli" tähistab või seda võib asjaomase avalikkuse seisukohalt tavapäraselt kasutada tähistamaks asjaomase veini geograafilise päritoluna Baskimaad, piiraks see nende ametiasutuste pädevust, kes osalevad menetluses, mille eesmärk

on luua seda sõna (või samaväärseid sõnu „chacolí" ja „txakolina") sisaldavaid uusi kaitstud päritolunimetusi või geograafilisi tähiseid või suurendada nende nimetustega seostatavate päritolunimetuste arvu.

37 Ometi tuleb neil asutustel oma kaalutlusruumi raames pärast seda, kui nad on läbi vaadanud kõik asjaomased asjaolud, nagu need, mille üle pooled on käesolevas kohtuasjas vaielnud, kindlaks teha, kas sõna „txakoli" tuleb kaitsta kui asjaomase veini geograafilise päritolu tähist, järgides määruses nr 1234/2007 ette nähtud erimenetlust, mis hõlmab huvitatud isikute eriõigusi ja toob endaga kaasa võimaluse vaidlustada komisjoni poolt selle kohta tehtud lõplik otsus liidu kohtus.

38 Teiseks tuleb hagejate poolt viidatud registreeritud kaubamärkide osas meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on otsuste puhul, mida ühtlustamisameti apellatsioonikojad võtavad vastu määruse nr 40/94 alusel tähiste ühenduse kaubamärkidena registreerimise kohta, tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutlusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb nende otsuste seaduslikkust hinnata üksnes nimetatud määruse alusel, mitte neile eelnenud otsustuspraktika põhjal (Euroopa Kohtu 26. aprilli 2007. aasta otsus kohtuasjas C-412/05 P: Alcon *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2007, lk I-3569, punkt 65, ja Üldkohtu 24. novembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-346/04: Sadas *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), EKL 2005, lk II-4891, punkt 71).

39 Igal juhul tuleb märkida, et hagejate viidatud kaubamärgid ei ole käesolevas kohtuasjas asjakohased, kuna tegemist on üksikkaubamärkidega, mis ei ole määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c keeldumispõhjuse kohaldamisalast välja arvatud, mitte sama määruse artikli 66 lõike 2 alusel registreeritud kollektiivkaubamärkidega. Täpsemalt, kaks esimest on kujutismärgid, mis sisaldavad peale hagejate viidatud sõnade „zumo" ja „don sabor mosto" ka väga eristusvõimelisi kujutisosi. Seoses sõnamärgiga

MOSTO – kusjuures „mosto" tähendab hispaania keeles käärimata viinamarjamahla – tuleb märkida, et vastupidi hagejate argumentidele ei ole see registreeritud viinamarjamahla jaoks.

40 Eeltoodust järeldub, et apellatsioonikoda ei teinud viga, kui ei kohaldanud määruse nr 207/2009 artikli 66 lõiget 2, et jätta kõrvale selle määruse artikli 7 lõike 1 punktis c sätestatud keeldumispõhjus.

Teine väide, et rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist

Poolte argumendid

41 Hagejad väidavad, et selleks, et traditsioonilist nimetust kaitstaks määruse nr 753/2002 alusel, peab see viitama geograafilisele tähisele, mis aitab seda seostada teatava piirkonnaga, ning nad on seisukohal, et sõna „txakoli" eristusvõime tuleneb selle otsesest seosest Baskimaaga, kusjuures seda seost tõendab asjaolu, et seda saab kasutada vaid nende päritolunimetuste puhul, mille haldavad üksused on hagejad. Nad lisavad, et sõna „txakoli" kasutamise ainuõigus tuleneb sellest, et nimetatud määruses on see kvalifitseeritud „traditsiooniliseks nimetuseks" seoses nendele kuuluvate päritolunimetustega.

42 Hagejad väidavad pelgalt näitlikustamiseks, et nende seisukohta toetab üks Baskimaa Tribunal Superior de Justicia (kõrgeim kohus) 4. juuni 2007. aasta otsus, mis käsitleb Baski tootjale tema veinide tähistamiseks selle sõna kasutamise eest määratud

trahvi seaduslikkust, milles on sedastatud, et sõna „txakoli" ei saa kasutada ettevõtjad, kellel ei ole õigust kasutada mõnda hagejatele kuuluvat päritolunimetust, ja et seda seostatakse kõnealuste nimetuste kõrval nende karakteristikute päritoluga, mida see kirjeldab.

43 Tuginedes neid päritolunimetusi reguleerivatele siseriiklikele õigusnormidele, mille haldavad üksused hagejad on, väidavad nad, et sõnad „chacolí", „txakoli" ja „txakolina" on iseenesest erilised ja kuna need on asjaomastes õigusnormides täpselt määratletud, on neil maine ja eristusvõime, mille nad on saanud tänu kõnealuseid päritolunimetusi kasutavate viinamarjakasvatajate ja veinitootjate pingutustele.

44 Ühtlustamisamet vaidleb nendele argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

45 Tuleb tõdeda, et hagejad piirduvad sisuliselt nende argumentidega, mille nad esitasid oma esimene väite põhjenduseks ja mis on eespool tagasi lükatud.

46 Mis puutub nende argumenti, et sõna „txakoli" kasutamise ainuõigus tuleneb sellest, et see on määruses nr 753/2002 kvalifitseeritud „traditsiooniliseks nimetuseks", siis tuleb märkida, et isegi kui eeldada, et see ainuõigus on tegelik – millega nõustus ka apellatsioonikoda, ehkki ühtlustamisamet vaidleb sellele hinnangule vastu –, ei oma see ainuõigus tähtsust hagejate poolt ühtlustamisametile esitatud ja vaidlustatud otsuse esemeks oleva registreerimistaotluse läbivaatamisel. Nimelt ei tähenda teiste liidu õigusnormide alusel saadud ainuõigus automaatselt seda, et asjaomane tähis registreeritakse ühenduse kaubamärgina. Niisugusest registreeringust tulenevad

selle omanikule eriõigused, mille seas on võimalus kasutada ainuõigust ilma ajalise piiranguta, tingimusel et on täidetud kaubamärgi registreeringu pikendamiseks vajalikud formaalsused (vt määruse nr 207/2009 artikkel 46), mida ei saa omandada teiste õigusnormide, nagu põllumajanduspoliitika alla kuuluvate õigusnormide alusel.

47 Tribunal Superior de Justicia 4. juuni 2007. aasta otsuse kohta tuleb märkida, et hagejate sõnul viitavad nad sellele vaid näitlikustamiseks. Igal juhul tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et liikmesriikide kohtute praktika on üksnes asjaolu, mida võib ühenduse kaubamärgi registreerimisel arvesse võtta, ilma et see oleks määrav (Üldkohtu 19. septembri 2001. aasta otsus kohtuasjas T-337/99: Henkel *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (ümmargune punavalge tablett), EKL 2001, lk II-2597, punkt 58; vt selle kohta ka Üldkohtu 15. märtsi 2006. aasta otsus kohtuasjas T-129/04: Develey *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (plastikpudeli kuju), EKL 2006, lk II-811, punkt 32). Eeltoodud kontrollist tuleneb aga, et argumendid, mille hagejad kõnealuse kohtuotsuse põhjal esitavad, ei ole kas põhjendatud või asjakohased.

48 Mis puutub lõpuks argumenti, et sõnad „chacolí", „txakoli" ja „txakolina" on iseenesest erilised ja neil on maine ning eristusvõime, siis tuleb nentida, et nende tingimuste täitmine oli nõutud määruse nr 753/2002 artikli 24 lõikes 5 selleks, et sõna saaks kvalifitseerida „traditsiooniliseks nimetuseks", ning on seega ühine kõigile niisugustele nimetustele. Võttes aga arvesse määruse nr 753/2002 ja määruse nr 207/2009 eesmärke, tuleb asuda seisukohale, et eristusvõime, millele esimene määrus viitas, puudutas sõna võimet identifitseerida asjaomase veini konkreetseid karakteristikuid, mitte võimet eristada ühe ettevõtja kaupu ja teenuseid teiste ettevõtjate omadest teise määruse artikli 4 tähenduses. Seetõttu ei ole käesolevas kohtuasjas asjakohane see, kas tunnustada sõna „traditsioonilise nimetusena" kvalifitseerimisest tulenevat eristusvõimet ja mainet.

49 Neil asjaoludel tuleb määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist puudutav väide tagasi lükata.

Teatavatele poliitilistele deklaratsioonidele tuginevad argumendid ja diskrimineerimiskeeldu puudutavad argumendid

Poolte argumendid

50 Hagejad esitasid Üldkohtule Baski autonoomse piirkonna parlamendi Juntas Generales de Álava ning Hispaania parlamendi ühe komisjoni ametlikud deklaratsioonid, mille kohaselt need asutused toetavad hagejaid nende nõuetes sõnade „txakoli" ja „chacolí" ainuõiguse saamiseks nende asutuste territooriumil. Hagejad väidavad, et kõnealuste deklaratsioonide eesmärk on sõna „txakoli" tugevdada ja nõuavad selle sõna ainuõigust.

51 Peale selle toovad hagejad esile selle, et vaidlustatud otsuses on eiratud faktilist ja juriidilist tegelikkust, mis kaitseb neid sõna „txakoli" kasutamisel ühena Baskimaa tähistest, ja nii on neid olulisel määral ning õigustamatult diskrimineeritud võrreldes teiste Hispaania ja liidu veinide ning geograafiliste piirkondadega. Lisaks esitasid nad pärast suulise menetluse lõppemist Üldkohtule dokumente, mis puudutavad parlamendi küsimust ja komisjoni vastust sellele küsimusele, mis nende väitel näitavad, et neil on võimatu kaitsta oma huve sõna „chacolí" kasutavate tootjate ees, kui taotletavat kaubamärki ei registreerita.

52 Ühtlustamisamet vaidleb nendele argumentidele vastu.

Üldkohtu hinnang

53 Esiteks tuleb rõhutada, et ühtlustamisameti üksused ja Üldkohus teevad oma otsused täiesti sõltumatult poliitilistest seisukohavõttudest.

54 Teiseks tuleb tõdeda, et taotletava kaubamärgi registreerimisest keeldumine ei mõjuta hagejate ainuõigust kasutada sõnu „chacolí", „txakolina" ja isegi sõna „txakoli" veinialaste õigusnormide alusel, ning keeldumise tagajärjel ei saa luba nimetatud sõna kasutada teised ettevõtjad peale nende, kellel on kõnealune õigus nende õigusnormide alusel, ja see ei takista ka hagejaid nõudmast kõnealuste õigusnormide järgimist. Nimetatud asjaolu arvestades leidis Üldkohus, et puudub alus uuendada suulist menetlust ja lisada kohtutoimikusse eespool punktis 51 mainitud dokumendid, mille hagejad esitasid pärast selle menetluse lõppemist.

55 Kolmandaks tuleb märkida, et hagejad ei täpsusta oma argumenti, mis viitab diskrimineerimisele, ega avalda, milliste „teiste veinide või geograafiliste piirkondade" puhul, mis on väidetavalt samas olukorras, registreeriti kaubamärgid, mis sisaldavad sõna, mis on „täiendav traditsiooniline nimetus", mitte kaitstud päritolunimetus või geograafiline tähis. Iseäranis seoses hageja kinnitusega, et kõik traditsioonilised nimetused on kirjeldavad sõnad, mida saab kasutada teatavate päritolunimetuste puhul, tuleb märkida, et see asjaolu ei oma käesolevas kohtuasjas tähtsust, kuna kõnealune ainuõigus tuleneb vaid veinialastest õigusnormidest, samas kui hagejad soovivad saada lisaks ühenduse kaubamärgi registreerimisest tuleneva ainuõiguse.

56 Niisiis, kuna need viimati nimetatud hagejate argumendid tuleb samuti tagasi lükata, tuleb jätta hagi rahuldamata.

Kohtukulud

57 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hagejate kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti nõudele välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álavalt, Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaialt ja Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getarialt.

Czúcz Labucka O'Higgins

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 17. mail 2011 Luxembourgis.

Allkirjad